

7a_21.04.

Temat: Niedziela Miłosierdzia Bożego. (Nr k-zy: 7.6, str.263-265)

Link do podręcznika: <http://www.ekatecheza.pl/index.php?page=materia%C5%82y-do-nauki-religii-pomoce-do-zdalnego-nauczania>

WPROWADZENIE:

Miniona niedziela nosi nazwę: *Niedziela Miłosierdzia Bożego*. Podczas dzisiejszej katechezy chcę Was zapoznać ze źródłem ustanowienia tej uroczystości, a tym samym zachęcić do aktów miłości czynem, słowem i modlitwą.

ROZWINIĘCIE:

Termin MIŁOSIERDZIE kojarzy się z jednej strony, jako przebaczenie, a z drugiej strony jako czynienie dobra. Miłosierdzie, to miłość cierpliwa i łaskawa, która przebacza mimo wszystko, a z drugiej strony to postawa człowieka, który wspiera potrzebujących. (Zapewne pamiętacie przypowieść o synu marnotrawnym (patrz Łk 15,11-32) czy miłosiernym Samarytaninie (patrz Łk 10,30-37).

Papież Jan Paweł II, podczas swojej pielgrzymki do ojczyzny w 2002 roku, mówił o świadectwie skromnej zakonnicy, o św. Faustynie Kowalskiej, prostej i niewykształconej, lecz bezgranicznie ufającej Bogu zakonnicy, do której Jezus powiedział: „**Wysyłam cię do całej ludzkości z moim miłosierdziem. Nie chcę karać zbolelej ludzkości, ale pragnę ją uleczyć, przytulając do swego miłosiernego Serca. Jesteś sekretarką mojego miłosierdzia; wybrałem cię na ten urząd w tym i przyszłym życiu, abyś dawała ludziom poznać moje wielkie miłosierdzie, jakie mam dla nich, i zachęcała je do ufności w przepaść mojego miłosierdzia**” (s. Faustyna Kowalska, Dzienniczek).

Pan Bóg przez świadectwo życia św. S. Faustyny i przez jej przeżycia duchowe spisane na kartach *Dzienniczka*, przypomniawszy światu znaną, jednak zapomnianą prawdę wiary o swojej miłosiernej miłości do człowieka.

ĆWICZENIE DLA UCZNIĄ:

Proszę zapoznać się z poniższymi fragmentami Dzienniczka s. Faustyny a następnie, krótko udzielić pisemnej odpowiedzi na postawione pytania. Odpowiedzi należy wpisać do zeszytu przedmiotowego, jako notatkę pod tematem katechezy. (Ci, którym brakuje ocen, mogą staranne prace przesyłać na wcześniej wskazany adres).

OBRAZ JEZUSA MIŁOSIERNEGO

22 lutego 1931 r. Pan Jezus objawił się siostrze Faustynie w celi plockiego klasztoru i polecił jej namalowanie obrazu, ukazując jego wzór w wizji.

„Wymaluj obraz według rysunku, który widzisz, z podpisem: „Jezu, ufam Tobie”. Pragnę, aby ten obraz czczono najpierw w waszej kaplicy i na całym świecie. Obiecuję, że dusza, która czcić będzie ten obraz, nie zginie. Obiecuję także, już tu na ziemi, zwycięstwo nad nieprzyjaciółmi, szczególnie w godzinę śmierci. Ja sam bronić ją będę jako swej chwały. (...) Ja pragnę, aby było Miłosierdzia święto. Chcę, aby ten obraz, który wymalujesz pędzlem, był uroczystie poświęcony w pierwszą niedzielę po Wielkanocy, ta niedziela ma być świętem Miłosierdzia. Pragnę, ażeby kapłani głosili to wielkie miłosierdzie moje względem dusz grzesznych”.

(św. s. Faustyna Kowalska, *Dzienniczek*, 47–48; dalej podawane jako: Dz nr akapitu)

Podaję ludziom naczynie, z którym mają przychodzić po łaski do źródła miłosierdzia. Tym naczyniem jest ten obraz z podpisem: „Jezu, ufam Tobie” (Dz 327).

Przez obraz ten udzielać będę wiele łask, a przez to niech ma przystęp wszelka dusza do niego.

(Dz 570)

—Kiedy Jezus kazał namalować obraz Miłosierdzia?

—O co Jezus prosił siostrę Faustynę?

—Jakie obietnice składa Jezus w związku z czczeniem obrazu?

ŚWIĘTO MIŁOSIERDZIA

22 lutego 1931 r. Pan Jezus objawił się siostrze Faustynie w celi plockiego klasztoru i polecił jej namalowanie obrazu, który kazał poświęcić w pierwszą niedzielę po Wielkanocy, wyraził też życzenie, aby dzień ten stał się Świętem Miłosierdzia Bożego.

„Pragnę, aby Święto Miłosierdzia było ucieczką i schronieniem dla wszystkich dusz, a szczególnie dla biednych grzeszników. (...) wylewam całe morze łask na dusze, które zbliżą się do źródła miłosierdzia mojego, która dusza przystąpi do spowiedzi i Komunii św., dostąpi zupełnego odpuszczenia win i kar; w tym dniu otwarte są wszystkie upusty Boże, przez które płyną łaski; niech się nie lęka zbliżyć do mnie żadna dusza, chociażby jej grzechy były jako szkarłat” (Dz 699).

„Choćby dusza była jak trup rozkładająca się i choćby po ludzku nie było już wskrzeszenia, i wszystko już stracone – nie tak jest po Bożemu, cud Miłosierdzia Bożego wskrzesza tę duszę w całej pełni” (Dz 1448).

Aby skorzystać z darów, które Jezus nam obiecał, trzeba pokładać ufność w Panu Bogu, pełnić uczynki miłosierdzia, być w stanie łaski uświęcającej i przystąpić do Komunii Świętej.

—Kiedy Jezus objawił Święto Bożego Miłosierdzia?

—Co trzeba zrobić, aby dostąpić łaski odpustu zupełnego?

—Jakimi łaskami Jezus obdarza tego dnia?

KORONKA DO MIŁOSIERDZIA BOŻEGO

Koronkę do Miłosierdzia Bożego podyktował Pan Jezus siostrze Faustynie w Wilnie 13–14 września 1935 r. jako modlitwę na uśmierzenie gniewu Bożego i przebłaganie za grzechy nasze i całego świata.

„O, jak wielkich łask udzielę duszom, które odmawiać będą tę koronkę” (Dz 848).

„Przez nią uprosisz wszystko, jeżeli to, o co prosisz, będzie zgodne z moją wolą” (Dz 1731).

„Odmawiaj nieustannie tę koronkę, której cię nauczyłem. Ktokolwiek będzie ją odmawiał, dostąpi wielkiego miłosierdzia w godzinę śmierci. Kapłani będą ją podawać grzesznikom jako ostatnią deskę ratunku; chociażby grzesznik był najzatwardziały, jeżeli tylko raz zmówi tę koronkę, dostąpi łaski z nieskończonego miłosierdzia mojego” (Dz 687).

„Przez odmawianie tej koronki podoba mi się dać wszystko, o co Mnie prosić będą. Zatwardziałym grzesznikom, gdy będą ją odmawiać, spokojem napełnię dusze, a godzina ich śmierci będzie szczęśliwa. Napisz to dla dusz strapiionych: Gdy dusza pozna ciężkość swych grzechów, gdy się odstąpi duszy cała przepaść nędzy, w jakiej się pogrążyła, niech nie rozpacza, ale z ufnością niech się rzuci w

ramiona mojego miłosierdzia, jak dziecko w objęcia ukochanej matki. (...) żadna dusza, która wzywała miłosierdzia mojego, nie zawiodła się, ani nie doznała zawstydy. Mam szczególne upodobanie w duszy, która zaufała dobroci mojej. Napisz: Gdy tę koronkę przy konających odmawiać będą, stanę pomiędzy Ojcem a duszą konającą nie jako Sędzia sprawiedliwy, ale jako Zbawiciel miłosierny” (Dz 1541).

„Każdą duszę bronię w godzinie śmierci, jako swej chwały, która odmawiać będzie tę koronkę (...). Kiedy przy konającym inni odmawiają tę koronkę, uśmierza się gniew Boży, a miłosierdzie niezgłębione ogarnia duszę” (Dz 811).

–Kiedy Jezus objawił Koronkę do Bożego Miłosierdzia?

–Co trzeba zrobić, aby dostać Bożego Miłosierdzia?

–Jakie obietnice składa Jezus w związku z odmawianiem Koronki?

GODZINA MIŁOSIERDZIA

W październiku 1937 r. w Krakowie, Pan Jezus polecił czcić godzinę swej śmierci i choć przez chwilę w modlitwie odwoływać się do wartości i zasług Jego Męki.

„Ile razy usłyszysz, jak zegar bije trzecią godzinę, zanurzaj się cała w miłosierdziu moim, uwielbiając i wystawiając je; wzywaj jego wszechmocy dla całego świata (...). W godzinie tej uprosisz wszystko dla siebie i innych; w tej godzinie stała się łaska dla całego świata – miłosierdzie zwyciężyło sprawiedliwość. (...) staraj się w tej godzinie odprawić drogę krzyżową, a jeżeli nie możesz odprawić drogi krzyżowej, to przynajmniej wstąp na chwilę do kaplicy i uczcij moje serce, które jest pełne miłosierdzia w Najświętszym Sakramencie; a jeżeli nie możesz wstąpić do kaplicy, pogrąż się w modlitwie tam, gdzie jesteś, chociaż przez króciutką chwilę. Żądam czci dla mojego miłosierdzia od wszelkiego stworzenia...” (Dz 1572).

„Zdrój miłosierdzia mojego został otwarty na oścież włócznią na krzyżu dla wszystkich dusz – nikogo nie wyłączałem” (Dz 1182).

„O trzeciej godzinie błagaj Moje miłosierdzie szczególnie dla grzeszników i choć przez krótki moment zagłębiaj się w Mojej Męce, szczególnie w Moim opuszczeniu w chwili konania. Jest to godzina wielkiego miłosierdzia dla świata całego. Pozwolę ci wnikać w Mój śmiertelny smutek, w tej godzinie nie odmówię duszy niczego, która Mnie prosi przez Mękę Moją...” (Dz 1320).

–Kiedy Jezus objawił Godzinę Miłosierdzia?

–Co trzeba zrobić, aby dostać Bożego Miłosierdzia w tej godzinie?

–Jakie obietnice składa Jezus w związku z modlitwą w tej godzinie?

SZERZENIE CZCI MIŁOSIERDZIA BOŻEGO – UCZYNKI MIŁOSIERDZIA

„...czyń, co jest w twej mocy w sprawie rozszerzenia czci miłosierdzia mojego, ja dopełnię, czego ci nie dostawa. Powiedz zbolełej ludzkości, niech się przytuli do miłosiernego serca mojego, a ja napełnię ją pokojem. (...) Kiedy dusza zbliża się do mnie z ufnością, napełniam ją takim ogromem łaski, że sama w sobie tej łaski pomieścić nie może, ale promieniuje nią na inne dusze. Dusze, które szerzą cześć miłosierdzia mojego, osłaniam przez całe życie, jak czuła matka swe niemowlę” (Dz 1075).

„Miłosierdzie masz okazywać bliźnim zawsze i wszędzie, nie możesz się od tego usunąć ani wymówić, ani uniewinnić. Podaję ci trzy sposoby czynienia miłosierdzia bliźnim: pierwszy – czyn, drugi – słowo,

trzeci – modlitwa; w tych trzech stopniach zawiera się pełnia miłosierdzia i jest niezbitym dowodem miłości ku mnie. W ten sposób dusza wystawia i oddaje cześć miłosierdziu mojemu” (Dz 742).

–W jaki sposób mamy szerzyć miłosierdzie?

–Co się dzieje, gdy dusza (czyli człowiek) zbliża się do Jezusa z ufnością?

–Jakie obietnice składa Jezus osobom, które szerzą Jego Miłosierdzie?

ZAKOŃCZENIE:

1. Uroczystość Miłosierdzia Bożego obchodzimy w pierwszą niedzielę po Wielkanocy.
2. Rozwój kultu Miłosierdzia Bożego związany jest z mistycznymi doznaniem św. Siostry Faustyny.
3. Formy kultu Bożego Miłosierdzia to:
 - ✓ Kult wizerunku Jezusa Miłosiernego
 - ✓ Uroczystość Miłosierdzia Bożego
 - ✓ Koronka do Miłosierdzia Bożego
 - ✓ Litania do Bożego Miłosierdzia
 - ✓ Nowenna do Bożego Miłosierdzia
 - ✓ Godzina miłosierdzia

Pozdrawiam,

Dorota Święch